

Nagu öö ja päev Estonia teatris

FOTO: HARRI ROSPU

Oksana Titova "Hamlet" on sündroom, mida kõik tegelased põevad.

Arvustus

Tiiu Laks
tiiu.laks@epl.ee

Kaasaegse tantsu etendused Estonia teatris pole päris ühetähenduslikult nüüdistants, kuid oma kategoorias eraldi on "Hamlet"

Elkõige Kanuti Gildi SAAL-is tegutseva nüüdistantsu loojana tuntud Oksana Titova koreograafia on Estonia suure lava täitmiseks küll tihedam, kuid aeg-ajalt ka pinnapealsem. Enim on mängima pandud kontrastid – hele ja tume, valge ja punane, hall ja kirju ning aeglane ja kiire, järsk ja leebe. Elo Soode suurepärasest lavakujundust ja kostüüme iseloomustab põnev multifunktsionaalsus, kus lisaks mitmele otstarbele on igal esemel ka erinevaid tähendusi.

Taavi Kerikmäe elavalt esitatud

giballetist põgenenud tegelased (näiteks Poloniuse diskotantsu stsennis).

Lõpus aset leidvad võitlustseenid tekitavad mõningase ohtlikkusega tahes-tahtmata efekte ja jõulisi emotsioone, mis on taolise maskuliinsuse väljendamiseks ka ainuõige. Titova on Estonia balletitantsijad proovile pannud ning see on toonud vaid häid tulemusi, sest nad suudavad edasi anda emotsioone hoopis muud moodi kui klassikaline ballett ning need kanduvad jõuliselt ka publikusse. Hamleti

teise rõdu viimastesse ridadesse, jättes kaasaegse tantsu publikule ehk mulje, et kõike niimoodi puust ja punaseks maalides peetakse neid lolliks.

"Libahunti" oleks ehk kõige õigem nimetada kaasaegseks balletiks, sest kaasaegne tants ei ole see, kui jätta paar korda de-

Titova on balletitantsijad proovile pannud ja see on toonud häid tulemusi.

Sirly Oderi lavakujundus ei ole Estonia klassikalisele balletile tüüpiliselt roosamanna ja vahu-kooretupsune, vaid jääb lihtsaks ja minimalistlikuks. Muu seas avastab "Libahundist" ka palju head Eesti muusikat. Mõnevõrra üllatab, et Kesleri Kitzbergi loo juurde mõeldud lõpp moodustab lavastusest ehk isegi suurema osa kui sada aastat mängitud teatrilavade klassika.

"Hamlet. Libahunt" võiks Es-

toniasse uut publikut tuua küll, kuid vana publiku harimiseks on Oksana Titova "Hamlet" balletifännidele ehk liiga järsk üleminek puhtast visuaalsest naudinguks kontseptuaalse kunsti juurde.

Pigem harib Estonia teatri väärt idee neid kaasaegse tantsu fänne, kes balletist midagi ei tea. Sellisel juhul on lavastuse vaatamine hea samm, mida esimeks astuda. ●

Klassikalised lood Estonias

Oksana Titova "Hamlet" on sündroom, mida kõik tegelased põevad.

Arvustus

Tiiu Laks
tiiu.laks@epl.ee

Kaasaegse tantsu etendused Estonia teatris pole päris ühetähenduslikult nüüdistants, kuid oma kategoorias eraldi on "Hamlet" ja "Libahunt" tippklass.

Estonia teatris esietendus rahvusvahelisel tantsupäeval kaasaegse tantsu etendus "Hamlet. Libahunt". Noortele koreograafidele Oksana Titovale ja Marina Keslerile seati ainsaks tingimuseks kasutada lavastuses Eesti muusikat, ülejäänus olid neil vabad käed.

Eelkõige Kanuti Gildi SAAL-is tegutseva nüüdistantsu loojana tuntud Oksana Titova koreograafia on Estonia suure lava täitmiseks küll tihedam, kuid aeg-ajalt ka pinnapealsem. Enim on mängima pandud kontrastid – hele ja tume, valge ja punane, hall ja kirju ning aeglane ja kiire, järsk ja leebe. Elo Soode suurepärasest lavakujundust ja kostüüme iseloomustab põnev multifunktsionaalsus, kus lisaks mitmele otstarbele on igal esemel ka erinevaid tähendusi.

Taavi Kerikmäe elavalt esitatud elektrooniline muusika kord pigem segab koreograafiat (alguse poole), kord annab meelelult palju juurde. Muusika mängib eriti tugevalt kaasa Hamleti ja Ophelia duetis ning Ophelia suuremise stseenis, mis on ka kogu lavastuse parimad. "Hamleti" süžeed edasikandvad nümfid on enamasti meeldivald ironiline vahelepõige, mõnikord kogu ideest võõristust pakkuvad frii-

giballetist põgenenud tegelased (näiteks Poloniuse diskotantsustseenis).

Lõpus aset leidvad võitlustseenid tekitavad mõningase ohtlikkusega tahes-tahtmata efekte ja jõulisi emotsioone, mis on taolise maskuliinsuse väljendamiseks ka ainuõige. Titova on Estonia balletitantsijad proovile pannud ning see on toonud vaid häid tulemusi, sest nad suudavad edasi anda emotsioone hoopis muud moodi kui klassikaline ballett ning need kanduvad jõuliselt ka publikusse. Hamleti ja Ophelia duett võtab hinge- tuks.

Kaasaegne "Libahunt"

Õhtu teine pool erineb esimesest nagu öö ja päev. Kogu Marina Kesleri koreograafia järgib pigem balleti põhimõtteid – nii füüsilisel kui ka idee tasandil. Tegelaskujud on ülimalt ekspressiivsed, nii et nende emotsioonid ja mõtted oleksid näha ka

teise rõdu viimastesse ridadesse, jättes kaasaegse tantsu publikule ehk mulje, et kõike nüüsmoodi puust ja punaseks maalides peetakse neid lolliks.

"Libahunti" oleks ehk kõige õigem nimetada kaasaegseks balletiks, sest kaasaegne tants ei ole see, kui jätta paar korda de-

Titova on balletitantsijad proovile pannud ja see on toonud häid tulemusi.

monstratiivselt varvas sirutama. Kui seda vaadeldagi kaasaegse balletina, siis on suudetud rahvuslikust teemast teha visuaalselt nauditav, üldsegi mitte talupojalikult lihtne lavastus. Kesleri koreograafia on läbi mõeldud ja mänguline ning näha on, et balleti asemel tantsu alla liigitamine on Keslerile andnud võimaluse lisada liikumisse mõningaid põnevaid elemente.

Sirly Oderi lavakujundus ei ole Estonia klassikalisele balletile tüüpiliselt roosamanna ja vahu-kooretupsune, vaid jääb lihtsaks ja minimalistlikuks. Muu seas avastab "Libahundist" ka palju head Eesti muusikat. Mõnevõrra üllatab, et Kesleri Kitzbergi loo juurde mõeldud lõpp moodustab lavastusest ehk isegi suurema osa kui sada aastat mängitud teatrilavade klassika.

"Hamlet. Libahunt" võiks Es-

toniasse uut publikut tuua küll, kuid vana publiku harimiseks on Oksana Titova "Hamlet" balletifännidele ehk liiga järsk üleminek puhtast visuaalsest naudingust kontseptuaalse kunsti juurde.

Pigem harib Estonia teatri väärt idee neid kaasaegse tantsu fänne, kes balletist midagi ei tea. Sellisel juhul on lavastuse vaatamine hea samm, mida esimeheks astuda. ●

Klassikalised lood Estonias

"Hamlet. Libahunt"

- Estonia teatris
- Esietendus 29. aprillil 2007
- "Hamlet"
- Koreograaf: Oksana Titova
- Kunstnik: Elo Soode
- Muusika autor ja esitaja: Taavi Kerikmäe
- Videolahendus: Andres Tenu-saar
- Tantsivad: Marika Muiste, Art-

jom Maksakov, Daniel Kirsipuu, Eve Andre jt.

"Libahunt"

- Koreograaf: Marina Kesler
- Muusika: Arvo Pärt, Lepo Sum-mera, Raimo Kangro, Lydia Aus-ter
- Koreograafi assistent: Ervin Green
- Tantsivad: Luana Georg, Heidi Kopti, Aleksei Jermakov jt.